

Joana Serret, bibliotecària de les que es fan i es desfan

Les Jornades literàries d'Ampostà han complert deu anys i s'han graduat amb nota de matrícula. Han esdevingut una de les cites obligatòries de la tardor literària a les comarques centrals dels Països Catalans: un certamen totalment consolidat i de prestigi. Qualsevol afeccionat a les lletres hi pot trobar tota una gimcana d'activitats molt diverses, que compten amb una molt alta assistència de públic. Aquest és un fet molt remarcable, atès que és la viva prova que el picapedrisme és la via directa cap a l'èxit. Omplir la biblioteca durant tres dies i moltes hores és tota una fita, tota una consolidació!

Anys de treballs de formigueta de Joana Serret i Carles Serrano han convertit la biblioteca Sebastià Juan Arbó en el veritable punt de referència literària a les Terres de l'Ebre, fet que repetiria arreu. Per-

sonalment, com també ho comenten altres escriptors nostrats: és la nostra casa literària.

Any rere any una cinquantena d'escriptors i escriptores d'arreu dels Països Catalans es reuneixen a la capital del Montsià per exposar la seua obra, xerrar abastament i fer contactes de tota mena, en un ambient casolà i d'alt interès literari.

Joana Serret és l'anima mater de tot aquest entramat, que dóna cabuda a les recitacions poètiques, als debats, a les obges teatrals, a les actuacions musicals, a les presentacions de llibres i a tota idea original que es presenti al davant. És la nostra bibliotecària de capçalera, la persona que sempre està pendent de qualsevol problemàtica, que accepta totes les propostes i les millora, que es dedica 24 hores al dia al fet literari.

Ja als anys 1980 es va donar a co-

néixer com a difusora de les nostres lletres, en un moment en què les biblioteques tenien un format molt diferent i la literatura comarcal no estava a l'ordre del dia.

A partir de principis de segle XXI he tingut un contacte molt estret amb ella. És la gran amiga i companya de viatge en tota mena de fetes literàries i culturals que hem tirat endavant plegats. Si he de destacar dos actes en particular serien: el 75è aniversari de la novel·la Terres de l'Ebre, d'Arbó, amb la presència de l'editor Emili Rosales l'any 2006, i el fastuós homenatge a Gerard Vergés l'any passat durant aquest certamen.

A la biblioteca, de la mà de Joana, hem fet amistat íntima amb escriptors com Coia Valls o Xúlio Ricardo Trigo, hem conegut autors interessants del panorama literari català, i ens hem sentit reconfortats en tota la nostra itaca

literària.

Joana és l'exemple de persona dedicada a la feina, que estima els llibres, que sap organitzar certàmens diversos i que està sempre predisposada a treballar pel llibre i pels seus autors.

Les Jornades homenatgen la gent de lletres mitjançant el Premi Reconeixement a les lletres ebrenques i el que s'atorga a una personalitat literària ampostina. Rebre aquest reconeixement em va suposar molt personalment, primerament perquè era a Ampostà, una població en la qual vaig estar vinculat laboralment 18 anys i que estimo molt, també pel que suposava quant a formar part d'una llista de persones que senten la literatura com a part essencial del seu ésser. Enguany, en canvi, les jornades m'han donat la possibilitat d'homenatjar dos homenots de cultura ebreña i catalana: Manuel Pérez

Emigdi Subirats
escriptor

Bonfill i Emili Bonet. En altres ocasions vaig poder fer-ho amb Joan Cid i Mulet, Roc Llop i Convalia, Gerard Vergés, Josep Ferré Ro-yo "Pep Soquet", etc.

Escriure un article d'homenatge després d'assaborir unes jornades exquisides és fàcil, el que no és fàcil és estar al peu del canó en tot moment i aconseguir èxits notables dintre del difícil món de la literatura.

Joana Serret comparteix cognom amb el millor llibreter dels que es fan i es desfan, Octavi de Vall-de-rourès. Algun gen amagat deu haver-hi en aquest cognom que fomenta tanta lletra.